

Krajský soud v Hradci Králové

Československé armády 218

500 03 Hradec Králové

V Praze dne 21. října 2025

Žalobkyně:

Technické služby Adršpach, s. r. o., IČO: 252 99 115, se sídlem Horní Adršpach 128, Adršpach, PSČ: 549 52, zapsaná v obchodním rejstříku vedeném u Krajského soudu v Hradci Králové, v oddílu C, vložka 14110

Zastoupena:

Mgr. Ludmilou Kutějovou, advokátkou, Advokátní kancelář Kutějová, Maršál, Briaský, s.r.o., IČO: 041 26 190, se sídlem Politických vězňů 935/13, Praha 1, PSČ: 110 00, zapsanou v seznamu advokátů vedeném Českou advokátní komorou pod evidenčním číslem 09123, ID datové schránky: hxvg2uu

Žalovaný:

Úřad pro ochranu osobních údajů, IČO: 708 37 627, se sídlem Pplk. Sochora 27, Praha 7, PSČ: 170 00

Osoba zúčastněná na řízení:

Rock Resort s.r.o., IČO: 241 30 303, se sídlem Prosecká 37/40, Praha 9 – Prosek, PSČ: 190 00, zapsaná v obchodním rejstříku vedeném u Městského soudu v Praze v oddílu C, vložka 181344

**ŽALOBA PROTI ROZHODNUTÍ ÚŘADU PRO OCHRANU OSOBNÍCH
ÚDAJŮ ZE DNE 21. SRPNA 2025, Č. J. UOOU-02942/25-4**

Prostřednictvím datové schránky

Přílohy:

plná moc

osvědčení k DPH

rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů č.j.: UOOU-02942/25-4, ze dne 21. srpna 2025

I. Úvod

- 1 Dne 22. srpna 2025 bylo žalobkyni doručeno rozhodnutí žalované - Úřadu pro ochranu osobních údajů č.j.: UOOU-02942/25-4, ze dne 21. srpna 2025, kterým žalovaná rozhodla o odvolání společnosti **Rock Resort s.r.o.**, IČO: 241 30 303, se sídlem Prosecká 37/40, Praha 9 - Prosek, PSČ: 190 00, zapsaná v obchodním rejstříku vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. C 181344, (dále jako „**Žadatelka**“) ze dne 16. dubna 2025 ve znění jeho upřesnění ze dne 26. května 2025, a to tak, že se odvoláním napadené rozhodnutí žalobkyně ruší a věc se vrací žalobkyni k novému projednání (dále jako „**Rozhodnutí ÚOOÚ**“).
- 2 Rozhodnutím ÚOOÚ byla žalovaná zkrácena na svých právech. Žalobkyně proto proti Rozhodnutí ÚOOÚ podává tuto správní žalobu v souladu s ustanovením § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jako „**SŘS**“), kterou napadá Rozhodnutí ÚOOÚ v celém rozsahu a odůvodňuje je ji tak, jak následuje.

II. SHRNUTÍ ŘÍZENÍ PŘED VYDÁNÍM ROZHODNUTÍ ÚOOÚ

- 3 Žadatelka požádala dne 27. března 2025 žalobkyni o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „**InfZ**“) týkajících se:

„I) veřejné zakázky (výběrového řízení) na organizátora architektonické soutěže k Architektonické studii nového 735.000, -- Adršpašských skal a jeho bezprostředního okolí (dále jen „veřejná zakázka“), jejíž výsledky (vyhodnocení) byly schváleny na zasedání zastupitelstva obce Adršpach dne 19. 12. 2024 usnesením č. 19/20/2024, a ve které byl vybrán spolek „Centre for Central European Architecture“, IČO: 26546370, se sídlem U půjčovny 953/4, Nové Město, Praha 1, PSČ: 110 00, za cenu 735.000,- Kč, a to konkrétně o poskytnutí:

- (i) úplného znění zadávací dokumentace, která byla poskytnuta uchazečům v rámci zadávacího (výběrového) řízení,*
- (ii) kritérií hodnocení nabídek a způsobu jejich aplikace při posuzování nabídek jednotlivých uchazečů,*
- (iii) počtu podaných nabídek a seznamu uchazečů, kteří se zadávacího (výběrového) řízení zúčastnili,*
- (iv) zprávy o hodnocení nabídek včetně odůvodnění výběru vybraného dodavatele,*
- (v) informací o osobách a pracovních pozicích osob zúčastněných či podílejících se jakýmkoli způsobem na veřejné zakázce (včetně jejího zadání a hodnocení jednotlivých nabídek),*
- (vi) smlouvy uzavřené mezi zadavatelem a vybraným dodavatelem,*
- (vii) další dokumentace k veřejné zakázce, z níž vyplývají údaje jinak obsažené v bodech úplného znění zadávací dokumentace, která byla poskytnuta uchazečům v rámci zadávacího (výběrového) řízení, až smlouvy uzavřené mezi zadavatelem a vybraným dodavatelem, této žádosti o informace;*

- 2) *údajů o návštěvnosti Adršpašského turistického okruhu za všechny jednotlivé měsíce roku 2024 a za jednotlivé měsíce září, říjen, listopad a prosinec roku 2023. Stran této informace si dovoluji uvést, že se nejedná o obchodní tajemství ve smyslu ust. § 504 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, když se zejména nejedná o konkurenčně významnou informaci. Uvedené potvrzuje i to, že v minulosti byly údaje o návštěvnosti Žadateli poskytovány;*
- 3) *organizační struktury/organizačního schématu společnosti Technické služby Adršpach, s. r. o., IČO: 25299115, se sídlem Horní Adršpach 128, 549 52 Adršpach, zapsané v obchodním rejstříku vedeném Krajským soudem v Hradci Králové pod sp. zn. C 14110, a to včetně označení jednotlivých oddělení a pracovních pozic, seznamu vedoucích zaměstnanců a informace o přidělených pravomocích jednotlivým vedoucím zaměstnancům;*
- 4) *výše pravidelných platů a pravidelných a jednorázových odměn zaměstnanců (tj. zejména vedoucích zaměstnanců podílejících se na zadávání veřejných zakázek a případně dalších osob), kteří se jakkoliv podíleli na přípravě a zadání veřejné zakázky (uvedené pod bodem 1) výše), a to jednotlivě pro všechny tyto osoby a za všechny jednotlivé měsíce roku 2024 (leden až prosinec) a za jednotlivé měsíce září, říjen, listopad a prosinec roku 2023, a to v rozsahu jméno, příjmení, funkční, pracovní či jiné obdobné zařazení a výše prostředků, na kterou vznikl nárok, před zdaněním a dalšími povinnými odvody za zde uvedené období. Žadatel žádá o sdělení všech odměn poskytnutých uvedeným osobám, bez ohledu na to, zda se poskytnutí odměny týkalo nebo netýkalo veřejné zakázky, resp. činnosti těchto osob na veřejné zakázce.*

K bodu výše pravidelných platů a pravidelných a jednorázových odměn zaměstnanců (tj. zejména vedoucích zaměstnanců podílejících se na zadávání veřejných zakázek a případně dalších osob), kteří se jakkoliv podíleli na přípravě a zadání veřejné zakázky (uvedené pod bodem 1) výše), a to jednotlivě pro všechny tyto osoby a za všechny jednotlivé měsíce roku 2024 (leden až prosinec) a za jednotlivé měsíce září, říjen, listopad a prosinec roku 2023, a to v rozsahu jméno, příjmení, funkční, pracovní či jiné obdobné zařazení a výše prostředků, na kterou vznikl nárok, před zdaněním a dalšími povinnými odvody za zde uvedené období. Žadatel žádá o sdělení všech odměn poskytnutých uvedeným osobám, bez ohledu na to, zda se poskytnutí odměny týkalo nebo netýkalo veřejné zakázky, resp. činnosti těchto osob na veřejné zakázce. této žádosti o informace o svobodném přístupu k informacím.

(dále jako „**Žádost**“)

- 4 Žalobkyně dne 4. dubna 2025 rozhodla o Žádosti tak, že Žádost částečně odmítla (body 1) odst. (i) až (vi), 2), 3) a 4)) a v části vyzvala Žadatelku k upřesnění Žádosti dle ust. § 14 odst. 5 písm. b) InfZ, neboť žalobkyni nebylo zřejmé, jaké konkrétní informace Žadatelka požaduje (bod 1) odst. (vii)) (dále jako „**Rozhodnutí žalobkyně**“).

- 5 Proti Rozhodnutí žalobkyně podala Žadatelka odvolání ze dne 16. dubna 2025 ve znění jeho upřesnění ze dne 26. května 2025, a to proti celé části Rozhodnutí žalobkyně, kterou byla Žádost odmítnuta.

III. ŽALOBNÍ LEGITIMACE

- 6 Dle ustanovení § 65 SŘS platí, že *„kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen ‚rozhodnutí‘), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.“*
- 7 Dle výše zmíněného ustanovení je k aktivní (žalobní) legitimaci zapotřebí:
- a. existence rozhodnutí správního orgánu, kterým se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva a/nebo povinnosti dotčené strany; a
 - b. rozhodnutím správního orgánu dochází ke zkrácení práv dotčené strany.
- 8 Jak bude rozvedeno dále, Rozhodnutí ÚOOÚ zasáhlo do práv žalobkyně v tom smyslu, že bylo žalobkyni vytknuta skutečnost, že se nechala v při odmítnutí Žádosti právně zastoupit, když dle žalované toto není možné. Jelikož Rozhodnutím ÚOOÚ bylo Rozhodnutí žalobkyně zrušeno a věc jí byla vrácena k dalšímu jednání s tím, že se má žalobkyně v dalším řízení řídit instrukcemi žalované uvedenými v Rozhodnutí ÚOOÚ, bylo Rozhodnutím ÚOOÚ zasaženo jejich práv, neboť pokud by měla toto rozhodnutí respektovat a dále se jím řídit, bude nucena při vyřizování žádostí o poskytnutí informací jednat sama za sebe a nebude se moci nechat zastoupit jinou osobou. Rozhodnutí ÚOOÚ odepírá žalobkyni možnost nechat se zastoupit a žalobkyně je proto aktivně legitimována k podání této správní žaloby..
- 9 Nad rámec těchto skutečností žalobkyně podotýká, že ustanovení § 65 SŘS (ani jiné ustanovení SŘS) nikterak dále nespecifikuje, jaký konkrétní subjekt je oprávněn k podání žaloby dle ustavení § 65 SŘS. Může jí tedy podat i žalobkyně coby obchodní korporace (s.r.o.) jakožto povinná osoba dle InfZ, přestože určitým způsobem vystupuje v pozici správního orgánu při vyřizování žádosti o poskytnutí informace.
- 10 Žalobkyně zejména v tomto ohledu odkazuje na existující judikaturu Nejvyššího správního soudu, č.j. 10 As 217/2020-74, ze dne 26. listopadu 2020, ve které NSS uvedl: *„[o]kruh povinných subjektů nezahrnuje jen orgány veřejné správy, ale též různé – od státu odlišné – právnické osoby veřejného práva [...], a také nejrůznější osoby soukromého práva – obchodní korporace. Tyto osoby na základě judikatury naplňují znaky „veřejné instituce“ podle § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím.“*

Nejvyšší správní soud dále cituje nálezy Ústavního soudu IV. ÚS 1146/16 ze dne 20. června 2017 s odkazem na stanovisko pléna sp. zn. Pl. ÚS-st. 9/99, ze dne 9. listopadu 1999, který následně NSS ve svém rozhodnutí doplňuje, tedy že: „*Ústavní soud vysvětlil, že odmítnutí žádosti o poskytnutí informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím je rozhodnutím o právech žadatele, které povinný subjekt vydává jako nositel veřejné moci. Povinný subjekt se v případě, že je jeho rozhodnutí nebo postup podroben soudnímu přezkumu ve správním soudnictví, nemůže domáhat ochrany svých základních práv a svobod, neboť žádná základní práva nemá. Tento závěr ovšem podle Ústavního soudu neplatí, jestliže je v postavení subjektu, který rozhoduje o poskytnutí informace, fyzická nebo právnická osoba. Rozhodnutí soudu, kterým jí byla uložena povinnost rozhodnout ve věci žádosti o poskytnutí informace (nebo kterým jí byla tato věc vrácena k dalšímu řízení) z důvodu, že bylo shledáno její postavení coby povinného subjektu podle § 2 zákona o svobodném přístupu k informacím, se totiž – pokud jde o samotnou existenci této povinnosti – dotýká jejích základních práv a svobod [...]. NSS dodává, že – vedle procesních práv – v úvahu přichází především základní právo takové právnické či fyzické osoby na informační sebeurčení (čl. 10 odst. 3 Listiny).*“

Nejvyšší správní soud následně uzavírá, že „*[p]ovinné osoby odlišné od státu – právnické či fyzické osoby – tedy mají ve vztahu k poskytování informací vlastní subjektivní práva, nevystupují tedy jen jako svazek kompetencí určitého typu (což je základní definiční znak správního orgánu [...]). Právě naopak, právnické a fyzické osoby, které rozhodují ve věcech zákona o svobodném přístupu k informacím, v rozhodovací praxi správních soudů doposud vystupovaly jako žalovaný správní orgán (v pozici žalovaného) jen v důsledku specifické zákonné konstrukce. Šlo o druh právní fikce, který utvářel z takovýchto osob „správní orgán“, neboť vycházel z kompetence takového „správního orgánu“ rozhodovat v oblasti zákona o svobodném přístupu k informacím. Ve skutečnosti však tyto osoby rozhodovaly o vlastních veřejných subjektivních právech.*“

Nejvyšší správní soud tak uzavřel, že „*v takto specifických případech je povinný subjekt, tedy fakticky prvoinstanční správní orgán, osobou zúčastněnou na řízení v případném řízení o žalobě proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů. Zároveň Nejvyšší správní soud uvedl, že povinný subjekt může podat žalobu proti rozhodnutí, kterým Úřad pro ochranu osobních údajů rozhodl o odvolání či stížnosti proti rozhodnutí žalovaného a kterým byl žalovaný zkrácen na právech ve smyslu § 65 odst. 1 soudního řádu správního.*“

- 11 Na základě výše uvedeného žalobkyně uzavírá, že je aktivně legitimována k podání této správní žaloby proti Rozhodnutí ÚOOÚ ve smyslu ust. § 65 SŘS.

IV. ŽALOBNÍ BODY - PRÁVO ŽALOBKYNĚ NECHAT SE ZASTOUPIT

- 12 V Rozhodnutí ÚOOÚ se uvádí, že odvoláním napadené Rozhodnutí žalobkyně trpí formálními i obsahovými nedostatky, které činí rozhodnutí nepřezkoumatelným, a na

jejichž základě žalovaná Rozhodnutí žalobkyně zrušila a vrátila ji věc k dalšímu projednání.

- 13 Zásah do práv žalobkyně spatřuje žalobkyně v tom, že žalovaná jako jednu ze zásadních procesních vad odvoláním napadeného Rozhodnutí žalobkyně uvedla to, že žalobkyně byla v řízení o odmítnutí žádosti dle InfZ zastoupena na základě plně moci advokátem, a zavázala žalobkyni k tomu, aby v dalším řízení zastoupena na základě plně moci advokátem nebyla. Dle názoru žalované uvedeného v Rozhodnutí ÚOOÚ nemůže být žalobkyně v řízení o odmítnutí žádosti dle InfZ v žádném případě zastoupena, když žalobkyně vystupuje v postavení správního orgánu a tomu zákon, resp. správní řád, oprávnění nechat se zastoupit advokátem ve správním řízení nepřiznává. Tento názor žalované není správný.
- 14 Jak již bylo předestřeno shora, žalobkyně je obchodní korporací ve smyslu zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích a družstvech, ve znění pozdějších předpisů (dále jako „**ZOK**“), a to na základě podřízení se ZOK postupem dle ustanovení § 777 odst. 5 ZOK.
- 15 Žalobkyně je tedy obchodní korporací, tj. právnickou osobou soukromého práva. Žalobkyně není správním orgánem tak, jak je definován v ustanovení § 1 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jako „**SŘ**“). Žalobkyni je pouze InfZ uložena povinnost na žádost poskytnout za určitých předpokladů určité informace s tím, že ve specifických případech se postup vyřizování žádosti řídí ustanoveními SŘ.
- 16 V ustanovení § 15 odst. 2 SŘ je upraven personální základ správního orgánu jakožto osoby oprávněné vystupovat jménem správního orgánu na základě vnitřních předpisů nebo z pověření vedoucího. Žalovaná argumentovala, že řízení o odmítnutí žádosti je podle ustanovení § 20 odst. 4 písm. a) InfZ ve spojení s ustanovením § 15 odst. 1 InfZ správním řízením, v němž má povinný subjekt postavení prvostupňového správního orgánu, který řízení vede a vydává rozhodnutí.
- 17 Žalovaná dále uvádí, že institut právního zastoupení dle ustanovení § 31 a násl. SŘ lze ve správním řízení uplatnit pouze ve vztahu k účastníkům řízení, nikoliv k samotnému správnímu orgánu. Dle žalované nemá povinný subjekt (bez ohledu na to, zda se jedná o klasický správní orgán nebo obchodní korporaci, která je povinným subjektem dle InfZ) ve správním řízení postavení procesní strany, tj. účastníka řízení. SŘ tak s možností jeho zastoupení vůbec nepočítá a proto není dle žalované ani možné. Dle žalované tak ve vztahu k žalobkyni, jakožto vyřizujícímu správnímu orgánu, je právní zastoupení vyloučeno, neboť zastoupení žalobkyně jakožto povinného subjektu v rámci jím vedeného řízení by bylo v rozporu s právními předpisy, které tuto možnost neumožňují.
- 18 Argumentace žalované není **správná**.

- 19 Žalobkyně je obchodní korporací, která nemá personální základ v úředních osobách dle ustanovení § 15 odst. 2 SŘ, ale jakožto společnost s ručením omezeným je v souladu s ustanovením § 161 a násl. zákona č. 89/2012 občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jako „OZ“) a ustanovením § 44 odst. 5 ZOK **zastoupena** jednatelem. Už jen z tohoto důvodu tak zastoupení žalobkyně (a je jedno zda zastoupení jednatelem či smluvní zastoupení, tj. zastoupení na základě plné moci) nemůže být v rozporu s právními předpisy, jak tvrdí žalovaná. Samotné právní předpisy – OZ a ZOK – konstruuji základní fungování právnické osoby tak, že tato nejedná a nemůže jednat sama, ale vždy musí být nějakým způsobem zastoupena.
- 20 Zároveň se obchodní korporace může v souladu s ustanovením § 441 a násl. OZ **nechat zastoupit jinou osobou, mimo jiné i advokátem**. Zastoupení advokátem při řešení specifických právních otázek týkajících se InfZ, je pak zcela nasnadě, zejména při zohlednění zákonného požadavku na jednatele jednat v souladu s péčí řádného hospodáře. Je tak zcela logické, že se žalobkyně obrátila na profesionála – advokáta – při řešení otázek týkajících se vyřizování žádostí dle InfZ jakož i při samotném vyřizování těchto žádostí. A to i s ohledem na to, že žalobkyně nemá žádný vlastní právní aparát či personální obsazení, které by mohlo tyto otázky řešit interně uvnitř organizační struktury žalobkyně. Pouze využitím služeb odborníka na danou problematiku tak žalobkyně, resp. jednatelka žalobkyně, může splnit povinnost jednat s péčí řádného hospodáře, jež ji je zákonem ukládána (ust. § 52 odst. 2 ZOK).
- 21 Žalobkyně je dle judikatury a ustanovení § 2 odst. 1 InfZ veřejnou institucí, tedy dle terminologie InfZ **povinnou osobou. To ale neznamená, že je bez dalšího správním orgánem**. Výstižně se k tomu vyjádřil již výše citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu, ze dne 26. listopadu 2020, č.j. 10 As 217/2020-74:
- „právnické a fyzické osoby, které rozhodují ve věcech zákona o svobodném přístupu k informacím, v rozhodovací praxi správních soudů doposud vystupovaly jako žalovaný správní orgán (v pozici žalovaného) jen v důsledku specifické zákonné konstrukce. Šlo o druh právní fikce, který utvářel z takovýchto osob „správní orgán“, neboť vycházel z kompetence takového „správního orgánu“ rozhodovat v oblasti zákona o svobodném přístupu k informacím. Ve skutečnosti však tyto osoby rozhodovaly o vlastních veřejných subjektivních právech.“*
- 22 Žalobkyně proto postupuje jako osoba povinná pouze v souladu s InfZ a ustanovení SŘ se na ni použijí pouze ve specifických situacích vyjmenovaných v ustanovení § 20 odst. 4 InfZ.
- 23 Dle výše citované judikatury tak je žalobkyně coby obchodní korporace povinným subjektem se subjektivními právy (srov. odst. 10), jež je má postavení osoby zúčastněné na řízení v případném řízení o žalobě proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů a jež je oprávněna podat žalobu proti rozhodnutí, kterým Úřad pro ochranu osobních údajů rozhodl o odvolání či stížnosti proti jejímu rozhodnutí. Jako taková pak musí mít

- žalobkyně i možnost (právo) nechat se zastoupit. Opačný argument předkládaný žalovanou by vedl ke zcela nelogickému závěru, kdy na jedné straně jsou žalobkyni přiznána subjektivní práva s ohledem na možnost podání správní žaloby a na její informační sebeurčení a na straně druhé by jí bylo odepřeno subjektivní právo na využití institutu zastoupení.
- 24 Žalobkyně tedy postupovala v rozhodování o odmítnutí Žádosti postupovala zcela v souladu s ust. § 67 a násl. SŘ tak, jak to předvídá ust. § 20 odst. 4 InfZ. Jiný postup by naopak byl v rozporu s ust. § 20 odst. 4 InfZ, který jednoznačně uvádí, že v ostatním se správní řád nepoužije.
- 25 InfZ je zároveň *lex specialis* k SŘ. Ustanovení § 20 odst. 4 InfZ neuvádí, že by měla být použita obecná část SŘ, ba naopak výslovně uvádí, že se užijí pouze ustanovení SŘ o základních zásadách činnosti správních orgánů, ustanovení o počítání lhůt, ustanovení o ochraně před nečinností, v rozsahu ust. § 16b InfZ ustanovení o přezkumném řízení a ustanovení § 178 SŘ. A pokud by tedy žalobkyně postupovala dle ust. § 15 odst. 2 SŘ či dle § 31 a násl. SŘ, porušila by ustanovení InfZ, který jejich užití výslovně vylučuje.
- 26 **InfZ zároveň neobsahuje žádné ustanovení, které by zakazovalo povinným subjektům zastoupení advokátem.** Účelem InfZ je zajistit přístup k informacím, nikoliv zasahovat do vnitřní organizační struktury povinných subjektů či omezovat jejich autonomii vůle v případě, že povinným subjektem je obchodní korporace. Požadavek, aby obchodní korporace změnila svůj způsob jednání pouze kvůli povinnosti poskytovat informace by byl disproporcionálním zásahem do její organizační autonomie. Tento požadavek nejenže nemá žádnou oporu v zákoně, ale naopak by byl v přímém rozporu s jedním ze základních principů platným v soukromoprávní sféře (do které žalobkyně jakožto obchodní korporace zcela jednoznačně primárně spadá), tj. že každý může činit, co není zákonem zakázáno, a nikdo nesmí být nucen činit, co zákon neukládá (čl. 2 odst. 3 Listiny základních práva a svobod).
- 27 Pokud by zákonodárce chtěl vyloučit možnost právního zastoupení povinných subjektů, učinil by tak výslovně. Absence takového ustanovení naopak svědčí o tom, že zastoupení je možné.
- 28 **Závěry a závazné pokyny žalované pro další řízení o Žádosti tak jsou v rozporu s právní úpravou InfZ a ukládají žalobkyni povinnosti, resp. omezují jí, v rozsahu, který nemá oporu v zákoně (tj. zakazují žalobkyni nechat se právně zastoupit při vyřizování žádostí dle InfZ).**
- 29 Pouze závěrem nad rámec výše uvedeného žalobkyně podotýká, že jednání jejího zástupce vždy probíhalo v režimu jménem a na účet žalobkyně, tudíž se nejednalo ani o nepřímé zastoupení, při kterém by jakýmkoliv způsobem jednal zástupce na vlastní účet vlastním jménem a pak pouze předal výsledky svého jednání žalobkyni (v takovém

případě si žalobkyně dovede představit, že by toto mohlo představovat z pohledu InfZ problém).

V. ZÁVĚR A NÁVRH

- 30 Z výše uvedeného vyplývá, že žalobkyně nikterak nepochybila, když se nechala v řízení o poskytnutí informací a v rámci vydání jejího Rozhodnutí žalobkyně zastoupit jinou osobou, konkrétně advokátem. Tím, že žalovaná Rozhodnutím ÚOOÚ zavázala žalobkyni v dalším řízení k procesnímu postupu spočívajícím mimo jiné v tom, že žalobkyně nemůže být dále v řízení zastoupena, bylo zasaženo do jejích (subjektivních) práv.
- 31 **Žalobkyně proto navrhuje, aby zdejší soud vydal rozsudek, kterým rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů ze dne 21. srpna 2025, č.j.: UOOU-02942/25-4, zruší a věc mu vrátí k dalšímu řízení.**

Technické služby Adršpach, s. r. o.